

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci
žalobce: **I. M.**, nar., státní příslušnost, toho času pobytem

proti
žalované: **Ministerstvo vnitra České republiky, odbor azylové a migrační
politiky, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7**

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2019, č. j. OAM-808/ZA-ZA11-VL11-2018

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou žalobce napadal rozhodnutí žalovaného vydané dne 18. 2. 2019 pod č. j. OAM-808/ZA-ZA11-VL11-2018, v němž žalovaný rozhodl o žádosti žalobce tak, že mezinárodní ochrana se žalobci dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1996 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.
2. Žalobce uvedené rozhodnutí tedy napadl žalobou, v níž uvedl, že se domnívá, že byl v předcházejícím řízení o udělení mezinárodní ochrany zkrácen na svých právech a proto napadá celý výrok uvedeného rozhodnutí. Upozornil především na to, že žalovaný je při aplikaci ustanovení zákona o azylu povinen dbát základních zásad správního řízení vyjádřených v § 2 až § 8 správního řádu. Těmito zásadami jsou především požadavek individualizace správního řízení a správního rozhodnutí stanovený v § 2 odst. 4 správního řádu a povinnost správního orgánu zjistit stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, ve smyslu § 3 správního řádu. Podle prvně uvedené zásady každý správní orgán dbá, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu. To mj. implikuje povinnost správního orgánu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, o jehož právech a povinnostech se rozhoduje. Shromážděné podklady pro rozhodnutí sice může správní orgán hodnotit podle vlastního uvážení, je však povinen pečlivě přihlížet ke všemu, co vyšlo z řízení najevo. Veškeré skutečnosti a úvahy, které vedly k vydání správního rozhodnutí, je pak žalovaný správní orgán povinen ve smyslu ust. § 68 odst. 3 správního řádu uvést do napadeného rozhodnutí.
3. Žalobce se domnívá, že žalovaný pochybil, když řádně nezjistil skutkový stav a nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem a v důsledku toho nesprávně aplikoval příslušná ustanovení zákona o azylu.
4. Žalobce má za to, že rozhodnutí správního orgánu nevyplývá ze shromážděných podkladů pro vydání rozhodnutí, tj. chybí zde vazby mezi rozhodnutím a podklady pro ně. V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný odkázal na několik různých zpráv o zemi původu žalobce, které byly použité jako podklady pro vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Zároveň však z odůvodnění rozhodnutí nevyplývá, jaké konkrétní informace z těchto zpráv žalovaný využil ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, neboť v odůvodnění na tyto zprávy vůbec neodkazuje, ani z nich nevyvozuje žádné skutkové závěry.
5. Žalobce se proto domníval, že rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany je výsledkem nezákonného postupu žalovaného, který nepřihlédl ke všemu, co v rámci řízení vyšlo najevo, v důsledku čehož nezjistil skutkový stav způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem jeho případu. Z těchto důvodů je napadené rozhodnutí nezákonné a navrhoval proto, aby soud vydal rozsudek, kterým uvedené rozhodnutí žalovaného zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení.
6. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že nesouhlasí s obsahem obecně formulovaných žalobních námitek, neboť nedokládají žalobcem namítané porušení zákonných ustanovení. Při rozhodování vzal správní orgán v úvahu skutečnosti

tvrzené žalobcem a přihlédl k nim. Shromáždil k nim adekvátní a aktuální informace o situaci v zemi původu. Vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, který svým rozsahem odpovídá předpokladům nezbytným pro vydání rozhodnutí. Má za to, že přijaté řešení odpovídá konkrétním okolnostem daného případu a je patřičným způsobem odůvodněno. V průběhu správního řízení postupoval žalovaný v souladu s právními normami, jimiž je pro případ správního řízení ve věci rozhodování o žádosti o mezinárodní ochranu vázán. Důvody k udělení mezinárodní ochrany formou azylu dle ust. § 12 písm. a), § 12 písm. b), § 13 ani § 14 zákona o azylu v případě žalobce shledány nebyly. Stejně tak absentují důvody k udělení doplňkové ochrany dle ust. § 14a a § 14b zákona o azylu. Žalovaný je přesvědčen, že stav věci byl zjištěn dostatečně, přičemž vycházel z relevantních a dostatečně aktuálních podkladů a z konkrétních sdělení žalobce. V podrobnostech pak žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a správní spis a je přesvědčen, že jím vydané správní rozhodnutí poskytuje dostatečnou odpověď na vznesené žalobní námitky, které vyjadřují nesouhlas s právním hodnocením důvodů, které vedly žalobce k podání žádosti o mezinárodní ochranu a rozhodně nesvědčí o tom, že tyto důvody žalovaný správní orgán posoudil v rozporu s platným právem a ustálenou judikaturou správních soudů.

7. Žalovaný považuje napadené rozhodnutí za zákonné, přezkoumatelné, vycházející z dostatečně zjištěného stavu věci a respektující ustálenou judikaturu. Žalobní argumentace není způsobilá zpochybnit důvodnost rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany jak v podobě azylu, tak doplňkové ochrany. Pro řízení před soudem odkázal správní orgán na obsah spisového materiálu shromážděného ve věci a na vydané rozhodnutí a navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
8. Z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2019 a podkladů založených ve správním spise soud zjistil, že 19. 9. 2018 žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Dne 24. 9. 2018 poskytl údaje k podané žádosti o mezinárodní ochranu v ČR, přičemž vyplynulo, že se jmenuje I. M., jiné příjmení nepoužíval ani nepoužívá, je státním občanem, národnosti a křesťanského pravoslavného vyznání. Není ani nebyl členem žádné politické strany či jiné veřejně působící organizaci a dle svého vyjádření nebyl také nikdy politicky aktivní. Je svobodný a bezdětný. Posledním trvalým bydlištěm v jeho vlasti bylo město, oblast. Uvedl, že z vycestoval naposledy v roce 2014 asi v létě, přesně to neví. Měl tehdy vízum a cestoval z přímo do ČR přes Od té doby je v ČR a nikam nevycestoval. K předchozím pobytům ve státech EU uvedl, že od roku 2008 do roku 2011 pobýval v ČR na pracovní vízum, od roku 2011 do roku 2014 byl na a v roce 2014 zase přijel do ČR a je zde až do současnosti. Udělená víza nebo povolení k pobytu měl v letech 2008 až 2011, kdy měl české vízum a v roce 2014 vízum. Ke svému zdravotnímu stavu uvedl, že je zdravý. Důvodem jeho žádosti o mezinárodní ochranu v ČR je skutečnost, že se na vrátit nechce, neví, co by tam dělal. Není tam totiž co dělat, není dle něho práce, není tam zaměstnání. To jsou dle něj všechny důvody žádosti k udělení azylu.
9. Pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany byl s žalobcem proveden 24. 9. 2018. V průběhu pohovoru žalobce uvedl, že v roce 2014 opustil z toho

důvodu, že neměl práci, proto si vyřídil vízum, aby si mohl vydělat nějaké peníze. Neměl, jak sdělil, žádné problémy s jeho vyřízením a vycestováním z Ve své vlasti má matku, která žije v místě, kde dříve bydlel i žalobce. Se svou matkou je v kontaktu. Uvedl, že ve své vlasti pracoval až do svého odjezdu z a pracoval po stavbách. V návratu na mu nic dle jeho vyjádření nebrání, pouze odpověděl, že se vrátit nechce, protože neví, co by tam dělal. Dále uvedl, že nemá peníze a nemá na práci. Ke svému pobytu v ČR od roku 2014 sdělil, že po celou dobu bydlel v Praze a vždy bydlel sám. Pracoval po stavbách. Vyřídil si doklady, dle něho to mělo být na 10 let. Vysvětlil, že našel člověka, který mu to zařídil, ale už si to nepamatuje, je to podle něj už tři roky zpět. V roce 2018 ho chytili policisté při kontrole, když řídil auto a zjistili, že jsou jeho doklady padělané. Pak byl na soudě a dostal vyhoštění na rok. Od té doby měl vycestovat do 14 dnů, jemu se ale na, jak sdělil, jet nechce, proto přišel do Na dotaz potvrdil skutečnost, že žádá o mezinárodní ochranu, aby si mohl legalizovat pobyt v ČR. Bez dokladů by ho totiž zase chytili. Dle svého vyjádření si nemohl legalizovat pobyt jiným způsobem, protože kdyby si chtěl vyřídit vízum, trvalo by to dle něho příliš dlouho, alespoň dva roky. Dále sdělil, že ve své vlasti neměl v minulosti žádné problémy se státními či bezpečnostními orgány a nebyl a není trestně stíhán. Na dotaz pak uvedl, že v ČR má sestru, jež se jmenuje B. R. Ta zde má povolení k trvalému pobytu, žije sama a pracuje v ČR. Se svou sestrou je v kontaktu, občas se navštěvují a telefonují si.

10. Správní orgán v odůvodnění uvedl, že ze skutečností, které žalobce sdělil má prokázáno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce je snaha legalizovat si pobyt v ČR a nedobrá ekonomická situace na
11. Kromě tohoto, co uvedl, nejsou žádné důvody, proč by se na vrátit nemohl.
12. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí soud zjistil, že žalovaný se zabýval také otázkou, zda žalobci, tedy žadateli o mezinárodní ochranu, hrozí v případě návratu do vlasti nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání ve smyslu čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání.
13. Ve správním spise je založena Informace MZV ČR č. j. 110372/2018-LPTP ze dne 16. května 2018, z jejíhož textu nic nenasvědčuje tomu, že by žadatel o mezinárodní ochranu byl v případě svého návratu do vlasti jakkoliv postižen za svoji azylovou žádost v zahraničí, či byl nějak znevýhodňován či diskriminován ze strany státních orgánů. Podle § 12 zákona č. 325/1999 Sb. o azylu v platném znění azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec
 - a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
 - b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodů rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

14. Podle § 13 odst. 1 uvedeného zákona rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14, se v případě hodném zvláštního zřetele udělí azyl za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12.
15. Podle § 14 zákona o azylu, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.
16. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplnil důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
17. Podle § 14a odst. 2 za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje
- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
 - b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
 - c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
 - d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

Posouzení věci krajským soudem.

Žaloba není důvodná.

18. Na tomto místě soud především musí souhlasit s tvrzením žalovaného, že žaloba žalobce je velmi obecná a žádné konkrétní skutečnosti, pro které by měl být dle shora citovaných zákonných ustanovení žalobci udělen azyl či doplňková ochrana ani samotný žalobce neuvádí ve své žádosti o udělení mezinárodní ochrany či později v provedeném protokolu a žádná skutečnost odůvodňující udělení azylu dle § 14 zákona o azylu, tedy udělení humanitárního azylu nebyla prokázána rovněž. Pokud jde o žalobce, jedná se o mladého svobodného muže, který nemá žádné zdravotní problémy, jedná se o muže, který je schopen se o sebe sám postarat a totéž bylo i na a jedná se o muže, který nepřichází z oblasti, která by byla postižena nějakou lidskou či přírodní katastrofou.
19. V případě žalobce nebyly splněny ani podmínky ust. § 14a ani § 14b zákona o azylu týkající se udělení doplňkové ochrany, neboť bylo ze zprávy, která je založena ve spise, a i s ohledem na situaci, kterou žalovaný zná ze své úřední činnosti, zjištěno,

že žalobci žádné nebezpečí v případě návratu na nehrozí, když soud cituje z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu ..., že *správní orgán je si samozřejmě vědom probíhajících ozbrojených střetů mezi ukrajinskými bezpečnostními složkami a místními separatisty v části a oblasti na S ohledem na výše citovanou informaci OAMP o bezpečnostní a politické situaci na s přihlédnutím ke konfliktu na východě země není dle správního orgánu žádný důvod domnívat se, že by se stav zhoršené bezpečnostní situace panující ve dvou z celkového dvacet čtyři oblastí, na něž je administrativně rozdělena, rozšířil i do dalších částí země. Ve zbytku země je přitom již dlouhodobě bezpečnostní situace nezměněná, zcela stabilní, nedochází v něm k ozbrojeným střetům a zmíněná zhoršená bezpečnostní situace se žadatele vůbec netýká. Správní orgán připomíná, že jmenovaný dle vlastních vyjádření před odjezdem z vlasti žil na západě země ve městě v oblasti, tedy v místech nacházejících se pod plnou kontrolou ústřední vlády a kde v současné době žádné ozbrojené střety neprobíhají.*

20. Žalobce nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, sám uvádí, resp. z jeho výpovědi plyne, že v České republice požaduje legalizaci pobytu, aniž by tedy splňoval podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, což není možné, žalobce v této situaci musí využít, pokud bude chtít legalizovat pobyt na území ČR, jiného zákona, a to jiného zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců.
21. Jeho žaloba tedy důvodná není a proto ji soud dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.
22. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu tedy nebyly přiznány a ani je nežádal, pokud jde o žalovaného, tomu žádné náklady kromě běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 25. září 2019

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně